

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Šlosara a přísedících Evy Janebové a Věry Trynklové v hlavním líčení konaném dne 24. 4. 2020

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, bytem ██████████, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ██████████,

je vinen, že

- 1) v přesně nezjištěné dny v období od ██████████ 2016 do měsíce ██████████ 2017 v místě jejich společného bydliště na adrese ██████████, okr. ██████████, svojí dceři poškozené nezletilé ██████████, narozené ██████████, jejíž věk znal, v přesně nezjištěném počtu případů opakovaně, nejvýše v 10 případech, slíbil, že ji vezme na burzu ptactva, koupí jí papoušky a morčata, aby předem dosáhl její svolnosti s uspokojováním svého pohlavního pudu na jejím těle,

tedy

slíbil dítěti za pohlavní styk úplatu a výhodu, spáchal čin na dítěti ██████████ let a pokračoval v páčání takového činu po delší dobu,

- 2) v přesně nezjištěné dny v období od ██████████ 2016 do měsíce ██████████ 2017 v místě jejich společného bydliště na adrese ██████████, okr. ██████████, pro svoje sexuální uspokojení, při využití své fyzické převahy, když své dceři poškozené nezletilé ██████████, narozené ██████████, jejíž věk znal, znemožnil odejít, jednak opakovaně, nejvýše v 10 případech, v ██████████ vsedě na klíně nebo v ██████████ vleže v ██████████ pod peřinou, ač mu dávala najevo pocíťovanou bolest, zaváděl svůj penis nebo prst ruky do análního otvoru a manipuloval prstem v oblasti poševního vchodu, jednak mu musela rukou, se kterou jí manipuloval vlastní rukou, třít jeho penis,

tedy

jiného donutil násilím k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti [REDAKCE] let,

- 3) v přesně nezjištěné dny v období od [REDAKCE] 2016 do měsíce [REDAKCE] 2017 v místě jejich společného bydliště na adrese [REDAKCE], okr. [REDAKCE], pro svoje sexuální uspokojení, svoji dceru poškozenou nezletilou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], jejíž věk znal, s vědomým zneužitím její obavy klást mu odpor, aby jinak nebyla zbita, opakovaně, nejméně v 5 případech přiměl k vysvlečení se na dolní polovině těla, přičemž pak si musela sednout k němu na klín, kde se jí svým obnaženým penisem třel v oblasti mezi jejími hýžděovými svaly a tiskl k jejímu análnímu otvoru, aniž by penis do něho zavedl,

tedy

jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě [REDAKCE] let svěřené jeho doзору a zneužívaje jeho závislosti,

čímž spáchal

pod bodem 1)

přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku,

pod bodem 2)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem 3)

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za shora uvedené přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku,

a dále za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 4. 2019, č. j. 22 T 113/2018-610,

podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 185 odst. 3 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **osmi let a šesti měsíců**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 4. 2019, č. j. 22 T 113/2018-610, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozeným

- [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku [REDAKCE] Kč,
- [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku [REDAKCE] Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

9/2019

Odůvodnění:K trestnímu řízení:

1. Dne ██████ 2019 byla na obžalovaného ██████ podána obžaloba jednak pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku, jichž se měl pod bodem 1) dopustit tím, že *v přesně nezjištěné dny v období od ██████ 2016 do měsíce ██████ 2017 v místě jejich společného bydliště na adrese ██████, okr. ██████, zpravidla pod vlivem alkoholu, pro svoje sexuální uspokojení, svoji dceru poškozenou nezl. ██████, nar. ██████, jejíž věk znal, jednak dílem vědomím zneužitím její bezbrannosti, neboť vzhledem ke svému nízkému věku a její odpovídající neznalosti a naprosté nezkušenosti obledně sexuální problematiky si nebyla plně vědoma smyslu a protiprávnosti jeho jednání a neměla tak důvod se mu aktivněji účinně bránit, ač jí bylo jeho jednání nepříjemné, a jednak dílem i za využití její fyzické převahy, kterou jí v některých případech znemožnil mu utéct, a její velké obavy se mu aktivněji bránit, aby jinak nebyla zbita, opakovaně nejméně v 10 případech přiměl k různým formám pohlavního styku, kdy jí jednak v ██████ v sedě na klíně nebo v ██████ vleže v ██████ pod peřinou, ač mu dávala najevo pocíťovanou bolest, zaváděl svůj penis nebo prst ruky do análního otvoru a manipuloval prstem v oblasti poševního vchodu, a jednak mu musela rukou, se kterou jí manipuloval svojí vlastní rukou, třít jeho penis, přičemž jí za to v podstatě pokaždé předem slíboval různé odměny, např. že jí vezme na burzu ptactva, koupí jí papoušky a morčata, apod., aniž by svoje sliby později splnil, jednak pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl pod bodem 2) dopustit tím, že *v přesně nezjištěné dny v období od ██████ 2016 do měsíce ██████ 2017 v místě jejich společného bydliště na adrese ██████, okr. ██████, zpravidla pod vlivem alkoholu, pro svoje sexuální uspokojení, svoji dceru poškozenou nezl. ██████, nar. ██████, jejíž věk znal, vědomím zneužitím její obavy mu klást odpor, že by jinak mohla být zbita, a její bezbrannosti, neboť vzhledem ke svému nízkému věku a její odpovídající neznalosti a naprosté nezkušenosti obledně sexuální problematiky si nebyla plně vědoma smyslu a protiprávnosti jeho jednání a neměla tak důvod se mu aktivněji účinně bránit, opakovaně nejméně v 5 případech přiměl k vyslečení se na dolní polovině těla, přičemž pak si musela sednout k němu na klín, kde se jí svým obnaženým penisem třel v oblasti mezi jejími hýžděovými svaly a tiskl k jejímu análnímu otvoru, aniž by jej do něho zavedl.**
2. Hlavní líčení soud konal ve dnech 19. 9. a 20. 9. 2019, kdy rozhodl rozsudkem a obžalovaného uznal vinným, že se pod bodem 1) dopustil zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečinu svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku tím, že *v přesně nezjištěné dny v období od ██████ 2016 do měsíce ██████ 2017 v místě jejich společného bydliště na adrese ██████, okr. ██████, zpravidla pod vlivem alkoholu, pro svoje sexuální uspokojení, svoji dceru poškozenou nezletilou ██████, narozenou ██████, jejíž věk znal a byl si vědom jejího nízkého věku a jemu odpovídající neznalosti a nezkušenosti obledně sexuální problematiky, v důsledku čehož neměla důvod se mu aktivněji účinně bránit, ač jí bylo jeho jednání nepříjemné, a rovněž za využití její fyzické převahy, kterou jí v některých případech znemožnil odejít, a její velké obavy se mu aktivněji bránit, aby jinak nebyla zbita, opakovaně nejméně v 10 případech přiměl k různým formám pohlavního styku, kdy jí jednak v ██████ vsedě na klíně nebo v ██████ vleže v posteli pod peřinou, ač mu dávala najevo pocíťovanou bolest, zaváděl svůj penis nebo prst ruky do análního otvoru a manipuloval prstem v oblasti poševního vchodu, a jednak mu musela rukou, se kterou jí manipuloval svojí vlastní rukou, třít jeho penis, přičemž jí za to předem slíboval, že jí vezme na burzu ptactva, koupí jí papoušky a morčata, aniž by svoje sliby později splnil, a pod bodem 2) zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku tím, že *v přesně nezjištěné dny v období od ██████ 2016 do měsíce ██████ 2017 v místě jejich společného bydliště na adrese ██████, okr. ██████, zpravidla pod vlivem alkoholu, pro svoje sexuální uspokojení, svoji dceru poškozenou nezletilou ██████, narozenou ██████, jejíž věk znal, s vědomým zneužitím její obavy mu klást odpor, aby jinak nebyla zbita, když si byl si vědom jejího nízkého věku a jemu odpovídající neznalosti a nezkušenosti obledně sexuální problematiky, v důsledku čehož neměla důvod se mu aktivněji účinně bránit, ač jí bylo jeho jednání nepříjemné, opakovaně nejméně v 5 případech přiměl k vyslečení se na dolní polovině těla, přičemž pak si musela sednout**

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████.

9/2019

k němu na klín, kde se jí svým obnaženým penisem třel v oblasti mezi jejími břišními svaly a tiskl k jejímu análnímu otvoru, aniž by penis do něho zavedl.

3. Za uvedené trestné činy a dále za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 4. 2019, č. j. 22 T 113/2018-610, byl obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v délce osmi let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň soud rozhodl podle § 228 odst. 1 tr. řádu o povinnosti obžalovaného nahradit nemajetkovou újmu poškozené [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč a poškozené [REDAKCE] rovněž ve výši [REDAKCE] Kč.
4. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 4. 2019, č. j. 22 T 113/2018-610, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující.
5. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 1. 2020, sp. zn. 11 To 116/2019, byl z podnětu odvolání obžalovaného a státního zástupce rozsudek zrušen a věc byla vrácena nalézacímu soudu, aby v ní učinil rozhodnutí nové. V odůvodnění usnesení odvolací soud poukázal na nepřesnost v právním posouzení skutku ve vztahu k poškozené [REDAKCE], když se s ohledem na právní kvalifikaci jednání obžalovaného – zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku – nepřichází do úvahy souběh jednočinný, nýbrž vícečinný. Odvolací soud dále zpochybnil přesvědčivost závěru, že obžalovaný u obou poškozených zneužil jejich bezbrannosti k pohlavnímu styku.
6. Hlavní líčení soud následně konal dne 24. 4. 2020 a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

K výpovědi obžalovaného a svědků:

7. **Obžalovaný** [REDAKCE] dílem trestnou činnost doznal, dílem ji popřel.
8. Obžalovaný se doznal k opakovanému sexuálnímu zneužití dcery [REDAKCE], k němuž došlo během několika týdnů v [REDAKCE] či [REDAKCE] 2017. V prvních dvou případech za ním přišla [REDAKCE] do [REDAKCE] na počítači sledovala YouTube, obžalovaný byl za ní, svlékl ji a při sledování jejího zadku masturboval do vyvrcholení. Ve třetím případě [REDAKCE] opět něco sledovala na počítači, obžalovaný ji i sebe obnažil a [REDAKCE] si posadil zády k sobě na svůj klín. Obžalovaný se jí zřepředu pokusil zasunout prst do vagíny, ale když přitlačil, řekla, že jí to bolí, a proto svého jednání zanechal. V dalších dvou případech se jej [REDAKCE] zeptala, zdali k němu může přijít do postele, měla přijít, až její matka usne. [REDAKCE] za ním následně přišla, přilehla si k němu pod peřinu, obžalovaný dal její ruku na svůj obnažený penis, její ruku zmáčknul a pohyboval s ní. Trvalo to asi půl minuty, nevzrušilo jej to, proto svého jednání zanechal. Jiného sexuálního jednání se vůči [REDAKCE] nedopustil. Nikdy ji nenutil, protože vždy jeho požadavkům vyhověla. [REDAKCE] nikdy v této souvislosti nic nesliboval.
9. Obžalovaný popřel, že by jakkoliv sexuálně zneužil dceru [REDAKCE].
10. Výpovědi dcer – u [REDAKCE] rozsah a způsob, u [REDAKCE] jakékoliv sexuálně motivované jednání – obžalovaný vysvětluje vlivem jejich matky, jeho bývalé družky [REDAKCE], která ho chce zlikvidovat a připravit o peníze, jimiž by ho měla vyplatit z jeho investic, které vložil do domu, v němž bydleli.
11. **Svědkyne** [REDAKCE], dcera obžalovaného, byla vyslechnuta v přípravném řízení, v hlavním líčení byla její výpověď podle § 102 odst. 2 tr. řádu přečtena. Svědkyně popsala, že obžalovaný pil pivo a ubližoval její matce. Ve [REDAKCE] třídě do doby, než se odstěhoval (naposledy asi

Shodu s prvořadem potvrzuje [REDAKCE].

9/2019

dva týdny před odstěhováním), ji doma opakovaně (podle svědkyně v podstatě každý týden, vícekrát celkem asi desetkrát nebo dvacetkrát, přesně nevěděla) v [REDACTED] nebo v [REDACTED] vyzval ke svlečení kalhot a kalhotek a k usednutí na jeho obnažený klín. Obžalovaný ji držel kolem pasu a jezdil s ní po svých stehnech. V [REDACTED] v [REDACTED] k tomu došlo vleže, když leželi na boku, otec za ní. V [REDACTED] ji otec svlékal sám. Když chtěla odejít, tak jí chytil a v odchodu zabránil. Opakovaně musela v [REDACTED] držet jeho penis a pohybovat s ním. Když ji obžalovaný požádal, aby za ním přišla, musela počkat, až matka usne. Když nepřišla, potrestal ji např. tím, že ji druhý den nevzal na burzu do [REDACTED]. Poškozená se jednání obžalovaného podvolovala jednak pro jeho přísliby ohledně papoušků či morčat, jednak ze strachu z jeho negativní reakce.

12. Svědkyně popsala, že obžalovaný míval penis v jejím análním otvoru, někdy tam strkal svůj prst, bolelo ji to. Prst jí strkal i do vagíny. Bylo jí to nepříjemné, bolestivé, říkala mu to, ale bála se otce neuposlechnout, neboť věděla, jak dokáže být zlý.
13. Obžalovaný věděl, jak velmi má ráda zvířata, za její svolnost jí sliboval např. koupit papoušky, neprodat papouška aymaru, pořídit morčata s průkazem původu, vzít na zvířecí burzu, avšak své sliby neplnil.
14. Svě matce se svědkyně svěřila až v [REDACTED] 2018, když se jí matka ptala, jestli jí a jejím sourozencům obžalovaný někdy neublížoval.
15. **Svědkyně [REDACTED]**, dcera obžalovaného, byla vyslechnuta v přípravném řízení, v hlavním líčení byla její výpověď podle § 102 odst. 2 tr. řádu rovněž přečtena. Svědkyně potvrdila, že vícekrát viděla sestru [REDACTED], která si musela sundat kalhoty, sedět před počítačem na klíně obžalovaného, který s ní pohyboval dopředu a dozadu. Sestra jí pak řekla, že jí obžalovaný sahal mezi nohy a strkal jí „pindoura do zadečku“.
16. Obžalovaný svědkyni asi v pěti případech rovněž vyzval, aby se svlékla a usedla na jeho obnažený klín. Rukou ji držel v oblasti přirození nebo pod zadkem, jezdil s ní dopředu a dozadu, svůj penis měl mezi jejími hýžděmi, bylo jí to nepříjemné, ale nebolelo ji to.
17. Obžalovaný je často fyzicky trestal, bála se, že když jej neposlechne, bude potrestána. Obžalovaný ji zavázal, aby o tom nikomu neříkala. Z obžalovaného měla obavu, proto o tom zprvu nechtěla mluvit.
18. **Svědkyně [REDACTED]**, matka [REDACTED] a [REDACTED] a bývalá družka obžalovaného, ve své výpovědi v přípravném řízení a v hlavním líčení uvedla, že s obžalovaným se seznámila v roce 2005, v roce [REDACTED] se narodila dcera [REDACTED], v dalším roce [REDACTED], v roce [REDACTED] [REDACTED], v roce [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] v roce [REDACTED]. Obžalovaný často pil alkohol, býval agresivní a choval se násilnický, byla opakovaně zraněná, naposledy v [REDACTED] 2017, kdy jí poranil oko. Za své jednání vůči ní byl obžalovaný později odsouzen.
19. Po dobu soužití s obžalovaným nevěděla o zneužívání jejich společných dcer [REDACTED] a [REDACTED]. Obžalovaný byl [REDACTED]. 2017 vykázán ze společného obydlí a od té doby se zdržoval na jiném místě. O zneužívání dcer se od nich dozvěděla až [REDACTED] 2018, když obžalovaný chtěl, aby u něj děti přespaly a ona s tím nesouhlasila. Měla s dcerami rozhovor, neboť věděla o sexuální narušivosti obžalovaného a chtěla dcery poučit. Při rozhovoru jí [REDACTED] popsala, co jí obžalovaný dělal, [REDACTED] řekla, že na ni také obžalovaný sahal, ale nechtěla o tom mluvit.
20. V hlavním líčení byly přečteny výpovědi dalších svědků, z nichž nikdo o zneužívání dcer [REDACTED] a [REDACTED] obžalovaným nevěděl. **Svědkyně [REDACTED]** vypověděla, že v letech 2003-2004 byli s obžalovaným manželé, v roce [REDACTED] se jim narodila dvojčata [REDACTED] a [REDACTED]. Obžalovaný se k ní choval agresivně, a to i v sexuální oblasti, o syny se nezajímal. Svědkyně uvedla, že nevlastní otec obžalovaného byl alkoholik a dopouštěl se násilí na matce obžalovaného. **Svědkyně [REDACTED]** měla s obžalovaným družský poměr od [REDACTED] 2018 do [REDACTED] 2018, v průběhu vztahu si povšimla, že měl zájem kupovat dražší věci jen její starší dceři [REDACTED], nikoli

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

9/2019

mladší [REDACTED] nebo jí. **Svědék** [REDACTED] uvedl, že obžalovaný se k jeho dceři [REDACTED] choval násilnicky, měl problémy s alkoholem, vnučkám [REDACTED] i [REDACTED] věří. **Svědkyňe** [REDACTED], matka obžalovaného, využila svého práva a nevyprávěla.

Ke znaleckým posudkům:

21. Z výsledku **znalkyně** [REDACTED]. [REDACTED] z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, vyplynulo, že poškozená [REDACTED] je naivní, důvěřivá a ovlivnitelná. Není manipulativní, je však manipulacemi druhých ohrožena, lze ji snadno ovlivnit, zastrašit, přesvědčit. Nebyly zjištěny zvýšené sklony ke lhavosti, fabulacím a zkreslování reality. Její výpověď s vysokou pravděpodobností není odrazem vnější manipulace (návodu), fantazie či negativních osobnostních rysů. Také nebylo zjištěno, že by se snažila svého otce vědomě poškodit. Obžalovaného vnímá jako dominantní osobu a má vůči němu respekt. Její výpověď lze považovat za reprodukci skutečně prožitých událostí, výpověď se jeví jako autentická. V současné době je [REDACTED] poznamenaná coby sekundární oběť domácího násilí i oběť sexuálního zneužívání. Nebyla schopna bránit se jednání obžalovaného, ze kterého měla strach. Nebyla schopna sdělit své zážitky matce, podvědomě cítila, že matka nemůže ochránit ani sama sebe. Popsané události trpně snášela v přesvědčení, že náprava není možná. Jednání obžalovaného na racionální úrovni nechápala, avšak intuitivně a emočně vycítila, že jde o něco nesprávného. Obžalovanému nedobrovolně vyhověla a vše tajila.
22. Poškozená [REDACTED] rovněž vykazuje symptomy dítěte, které bylo vystaveno sexuálnímu zneužití a nepřiměřenému fyzickému zacházení ze strany otce. [REDACTED] je bystrá a chápavá, má nadprůměrný intelekt. Byla přímým svědkem i obětí otcova patologického jednání, v rámci psychického přežití se dokázala na rodinnou situaci pasívně adaptovat. Uvažuje a rozhoduje se poměrně samostatně, nemá větší potřebu sdílet a žádat podporu. Nebyly u ní zjištěny zvýšené sklony ke lhavosti či konfabulaci, ani účelovému zkreslování informací. Nemá osobnostní sklony k poutání pozornosti na svoji osobu a potřebu prezentovat se jako originální, nemá sklony manipulovat s informacemi ve svůj prospěch. Nemá sklony k pomstychtivosti, její výpověď není s vyšší pravděpodobností ovlivněna např. manipulací a návodem jiných osob, z psychologického hlediska je vylíčením autentických zážitků. Dlouhou dobu rodinu, otce i sama sebe chránila – z tohoto důvodu vše hned neuvedla, dokud nenabyla důvěru, že tak může učinit. [REDACTED] své zážitky skrývala a potlačovala, snaží se na vše zapomenout. Jde o nevědomou taktiku v rámci obranného chování, nemá traumatické zážitky zdravě zpracované a je nutná dlouhodobá psychologická péče. Obžalovaného vnímala jako dominantní osobu, měla z jeho reakcí na případné neposlechnutí strach, dodržovala otcovo nařízení o mlčenlivosti, ze strachu a zřejmě i studu se bála svěřit se svými zážitky matce.
23. Ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie, [REDACTED] a [REDACTED]. [REDACTED], a výsledku znalkyně [REDACTED]. [REDACTED] vyplývá, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou a ani poruchou sexuální preference. Požitý alkohol neměl na jeho jednání zásadní vliv. Jeho schopnosti rozpoznat protiprávnost jednání byly plně zachovány, jeho schopnosti ovládací byly nejvýše lehce, tj. nepodstatně sníženy v důsledku alkoholové opilosti prosté. V motivačním komplexu stěžejní místo zaujímal motiv uspokojení frustrované sexuální potřeby zcela bez zvažování veškerých dalších konsekvencí.

K listinným důkazům:

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

9/2019

24. Z lékařských zpráv vyplývá, že u [REDACTED] byla zjištěna prostupnost hymenu pro prst, zavedení penisu do pochvy bylo vyloučeno. U [REDACTED] nebylo porušení hymenu zjištěno. U poškozených nebyl v oblasti jejich konečníku zjištěn žádný nález poranění.
25. Ze zpráv Městského úřadu [REDACTED], oddělení sociálně-právní ochrany dětí, bylo zjištěno, že spis rodiny je veden od [REDACTED] 2017, kdy po napadení [REDACTED] ze strany obžalovaného dne [REDACTED] 2017 došlo k vykázaní otce z bydlíště, od [REDACTED] 2018 bydlí v pronajatém bytě v [REDACTED]. Ze zpráv Základní školy [REDACTED] vyplývá, že [REDACTED] navštěvovala [REDACTED] třídu, [REDACTED] třídu, jejich chování bylo bezproblémové.
26. Spisem Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 22 T 113/2018 bylo prokázáno, že rozsudkem ze dne 4. 4. 2019, který nabyl právní moci dne 17. 7. 2019, byl obžalovaný odsouzen za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce pěti let a šesti měsíců. Uvedených trestných činů se obžalovaný dopustil vůči matce poškozených [REDACTED] v době od roku 2006 do [REDACTED] 2017, zčásti i za přítomnosti jejich dětí.

K hodnocení důkazů:

27. Výše popsané důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu. Obžalovaný se doznal k několika sexuálním zneužitím dcery [REDACTED], zcela popřel takové jednání vůči dceři [REDACTED].
28. Obžalovaný je usvědčován především výpovědí obou poškozených ve světle dalších důkazů, zejména znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, a výpovědí matky poškozených [REDACTED]. [REDACTED] ve své výpovědi podrobně v rámci svých paměťových dispozic popsal kde, kdy a jakého jednání se vůči ní obžalovaný dopustil. Její výpověď se ve své podstatě jeví jako věrohodná, autentická, což je zcela v souladu se závěry znaleckého zkoumání. Nebyly zjištěny žádné důvody pro pochybnosti, že by se mělo jednat o výpověď účelově či podvědomě zkreslenou. Poškozená popisuje, že obžalovaný jí měl penis zavádět do análního otvoru, což pro ni bylo bolestivé. S ohledem na to, že žádný nález poukazující na poranění poškozené v oblasti konečníku nebyl zjištěn a sexuální jednání obžalovaného probíhalo výhradně tak, že obžalovaný byl za zády poškozené (vsedě či vleže), soud má skutkový děj za prokázaný tak, že do análního otvoru obžalovaný zasouval buď svůj penis či svůj prst, což mohlo být pro poškozenou identifikačně zaměnitelné. Rovněž četnost sexuálních jednání soud při uplatnění zásady in dubio pro reo omezil na bezpečně prokázaný počet (celkem desetkrát v době od [REDACTED] 2016 do [REDACTED] 2017), byť z výpovědi svědkyně alternativně vyplývají četnější sexuální styky, nicméně sama svědkyně nejmenší počet takových jednání omezila na deset. S ohledem na nemožnost přesně rozlišit, v kolika případech obžalovaný použil své fyzické převahy k uspokojení svého pohlavního pudu, soud konstatuje, že nepochybně k tomu došlo opakovaně, nejvýše však desetkrát. Obdobně soud skutkově omezil počet jednotlivých ataků v souvislosti s přísliby výhody či úplaty, jak je ve výroku uvedeno. Svědkyně obžalovanému zčásti vyhověla proto, že jí sliboval, že ji vezme na burzu ptactva, koupí jí papoušky a morčata, byť v některých pozdějších případech se podvolit odmítla, protože mu nevěřila, že svoje sliby splní, neboť již předchozí sliby nesplnil. Svědkyně obžalovanému vyhověla i proto, že se jej bála odmítnout. Její strach je pochopitelný s ohledem na tehdejší dominantní postavení obžalovaného v rodině a na jeho agresivní jednání, včetně fyzického napadání, vůči dětem i jejich matce, jemuž byly rovněž přítomny.
29. Obžalovaný popřel, že by [REDACTED] cokoliv za její svolnost sliboval, avšak jeho obhajobu má soud za účelovou. Obžalovaný si musel být vědom toho, že jeho jednání je nesprávné, patologické, to nakonec bylo i důvodem, proč [REDACTED] zavazoval k mlčení a proč jí za účelem její svolnosti logicky sliboval zcela konkrétní úplaty a výhody související s drobným chovatelským zvířectvem, které měla ráda.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

9/2019

30. Zatímco výpověď dcery [REDACTED] je konzistentní od doby, kdy se poprvé o sexuálním zneužívání dne [REDACTED] 2018 svěčila matce, situace u dcery [REDACTED] je zčásti odlišná. [REDACTED] sice téhož dne podle výpovědi její matky [REDACTED] připustila, že na ni obžalovaný také sahal, ale podrobnosti nechtěla uvést. Přestože výpověď svědkyně [REDACTED] ze dne [REDACTED] 2018 nelze procesně použít, z jejích pozdějších výsledků vyplývá, že ačkoliv měla matce nejprve sdělit, že ji měl nespécifikovaným způsobem obžalovaný také zneužívat, při uvedeném výsledku svědkyně vypovídala vyhýbavě. Při dalším výsledku však již podrobně popsala kde, kdy a jakého jednání se vůči ní obžalovaný dopustil. Sama [REDACTED] ve své svědecké výpovědi uvedla, že je nervózní, neumí o tom mluvit, nechtěla vzpomínat, snažila se zapomenout. Její zprvu vyhýbavé jednání je tak zcela v souladu se závěry znaleckého zkoumání, podle něhož [REDACTED] své zážitky skrývala a potlačovala, což odpovídá nevědomé taktice obranného chování, neboť nemá traumatické zážitky dostatečně zpracované, přičemž její výpověď lze považovat za vyličení autentických zážitků.
31. Soud se dále zabýval tím, zdali výpovědi poškozených [REDACTED] a [REDACTED] nebyly podstatným způsobem ovlivněny jejich matkou [REDACTED]. Z dokazování věrohodně vyplynulo, že dcery matce o zneužívání řekly poprvé [REDACTED] 2018 v rámci důvěrného rozhovoru a za situace, kdy obžalovaný již byl z domu vykázan a tudíž nepřítomen, což přijatelně vysvětluje, proč nebyly dcery bezprostředně blokovány strachem z reakce obžalovaného a zavázány mlčenlivostí. Přestože sama [REDACTED] je obětí týrání ze strany obžalovaného (viz bod 26.), její výpověď jak podle obsahu tak i způsobu soud nevede k závěru, že by na výpovědi svých dcer měla podstatný vliv. Obžalovaný sice uvádí jako důvod pro nepravdivé obvinění snahu jeho bývalé družky připravit jej o majetkové vyrovnání, avšak z pohledu soudu ohledně možné motivace jednání [REDACTED] jsou kompenzace případných investic obžalovaného do domu, v němž bydleli a jehož vlastníky byli rodiče družky obžalovaného, ve srovnání s příkořím, které [REDACTED] za sebe a za děti musela dlouhodobě snášet, mnohem méně významné a nejeví se jako dostatečný důvod pro nepravdivá obvinění. Pro úplnost lze připomenout, že pokud by hypoteticky [REDACTED] s [REDACTED] byly ovlivněny svojí matkou a vypovídaly nepravdivě, bylo by nelogické, proč by dcera [REDACTED] při první výpovědi vypovídala vyhýbavě a nikoliv podle instrukcí své matky.
32. Soud tak bez důvodných pochybností dospěl k závěru o věrohodnosti výpovědi svědkyň [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED], které bezprostředně zažily a popsaly jednání obžalovaného, a to i ve světle dalších provedených a výše popsaných důkazů, zejména znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, a výpovědi svědkyně [REDACTED], a dospěl ke skutkovým zjištěním popsaným ve výroku, když oproti obžalobě došlo pouze k dílčím formulačním úpravám uvedeným ve výroku.

K právní kvalifikaci:

33. Trestní stíhání obžalovaného pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku vůči poškozené [REDACTED] bylo zahájeno na základě usnesení ze dne [REDACTED] 2018. Trestní stíhání ohledně téže poškozené bylo skutkově rozšířeno na základě usnesení ze dne 25. 1. 2019, podle něhož se obžalovaný dopustil i trestného činu svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku. Obžaloba byla ve vztahu k poškozené [REDACTED] podána pro oba trestné činy, jichž se měl dopustit jednáním skutkově popsaným pod bodem 1) obžaloby. Nalézací soud uvedené jednání i právní kvalifikaci v rozsudku ze dne 20. 9. 2019 formuloval ve své podstatě shodně. Ve světle rozhodnutí odvolacího soudu a stávající judikatury nalézací soud dospěl k tomu, že obžalovaný se dopustil obou trestných činů, avšak nikoliv v jednočinném souběhu. Byť spolu oba trestné činy souvisí, nejedná se o totožné skutky, tzn. že by obžalovaný zároveň svým jednáním naplňoval znaky skutkové podstaty obou trestných činů. Trestného jednání se obžalovaný dopustil sukcesivně, neboť nejprve činil poškozené přísliby a až poté uspokojoval svůj pohlavní pud, což bylo cílem příslibů. Soud proto považuje za přiléhavější skutkově rozlišit obě trestná jednání, a proto je rozdělil do dvou samostatných skutků.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

9/2019

34. Vzhledem k tomu, že krajský soud v části týkající se viny rozhodoval poté, co původní rozsudek byl v této části odvolacím soudem zrušen pouze z podnětu obžalovaného, nemůže ve smyslu § 264 odst. 2 tr. řádu v následujícím řízení dojít ke změně v neprospěch obžalovaného. Nálezací soud dospěl k závěru, že rozdělení popisu skutku do dvou oddělených skutků, když v celém trestním řízení a též z formulace uvedené v původním rozsudku bylo zřejmé, že se u obou trestných činů nejedná o časově totožné jednání, ale jednání postupné, není rozhodnutím v neprospěch obžalovaného, ale formulační upřesnění popisu jednání obžalovaného. K tomu lze pro úplnost dodat, že totožnost skutku je zachována, jestliže soud spatřuje v události skutkově popsané v obžalobě jako jeden skutek, skutky dva, o nichž rozhodne rozdílnými výroky (k tomu např. B 6/1975-52 a B 2/1982-3-I.).
35. Oproti obžalobě soud dospěl k závěru, že jak poškozená [REDAKCE] ve věku [REDAKCE] let, tak poškozená [REDAKCE] ve věku [REDAKCE] let, byly sice nezletilé, avšak v té míře fyzicky a duševně vyspělé, že byly schopny pochopit jednání obžalovaného a svůj případný nesouhlas projevit. Ostatně sama poškozená [REDAKCE] vypověděla, že když přestala nesplněným příslibům obžalovaného věřit, jeho jednání účinně odmítla.
36. Ve výroku popsané jednání pod bodem 1) vůči dceři [REDAKCE] soud kvalifikoval jako přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, neboť obžalovaný slíbil dítěti (dceři [REDAKCE]) za pohlavní styk úplatu (zakoupení papoušků, morčat s průkazem původu) a výhodu (vzít na burzu), spáchal čin na dítěti [REDAKCE] let a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu (jednoho roku).
37. Jednání pod bodem 2) výroku soud kvalifikoval jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný jiného (dceru [REDAKCE]) donutil násilím (fyzickou převahou, bráněním v odchodu) k pohlavnímu styku (ukájení svého pohlavního pudu na těle dcery), spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží (zasouvání prstu do pochvy a prstu či penisu do análního otvoru) a na dítěti [REDAKCE] let. Byť nelze vyloučit, že mohlo v některých případech dojít k jednání, které by naplňovalo znaky zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, pokud by se poškozená podvolila s vidinou splnění příslibu a nikoliv v důsledku použití síly ze strany obžalovaného, soud s ohledem na zásadu zákazu reformace in peius nemohl rozšířit v neprospěch obžalovaného výrok o vině o další trestný čin.
38. Jednání popsané pod bodem 3) výroku vůči dceři [REDAKCE] soud kvalifikoval s ohledem na absenci bezbrannosti coby znaku skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, pro který byla podána obžaloba, jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť jiným způsobem než souloží (zneužitím těla poškozené k ukájení svého pohlavního pudu) pohlavně zneužil dítě [REDAKCE] let (dceru [REDAKCE]) svěřené jeho doзору (jako rodič dítěte) a zneužívaje jeho závislosti (vztahu otce a dcery).

K trestu:

39. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).
40. Z rejstříků trestů a přílohové spisu vyplývá, že ohledně odsouzení z let 2004 a 2005 se na obžalovaného hledí, jakoby odsouzen nebyl.
41. Naposledy byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 22 T 113/2018, jak je v podrobnostech rozvedeno v bodě 26.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

9/2019

42. Z evidence přestupků a sdělení Městského úřadu ██████ nebyly k obžalovanému zjištěny žádné negativní poznatky. Z výpovědi obžalovaného vyplývá, že dosud v průběhu výkonu trestu nezískal kázeňskou odměnu a ani mu nebyl udělen kázeňský trest.
43. Ze sdělení společnosti CEMEX Czech Republic s. r. o. plyne, že obžalovaný pro uvedenou společnost jako živnostník vykonával jednotlivá díla spočívající v poskytování zahradnických služeb a údržby zeleně.
44. Ze znaleckého zkoumání duševního stavu obžalovaného vyplynulo, že jeho osobnost je normálně strukturovaná, jedná se o osobnost s výrazně vyjádřenými osobnostními zvláštnostmi (deficitní sebereflexe, defekt v seberegulaci, selektivní emoční dráždivost, impulzivita a silné, z hlediska adekvátního posouzení reality deficitní obranné mechanismy). Obžalovaný má předpoklady pro úspěšnou resocializaci, pokud by získal na sebe sama a svou motivaci dostatečný náhled, k čemuž je však nezbytné, aby se podrobil dlouhodobé soustavné psychoterapii, která by mu v tomto mohla účinně pomoci.
45. Polehčující okolností je předchozí – před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 22 T 113/2018 – řádný život (fikce neodsouzení) podle § 41 písm. o) tr. zákoníku. Pouze dílčí doznání soud ve smyslu § 41 písm. m) tr. zákoníku za relevantní polehčující okolnost nepovažuje.
46. Za přitěžující okolnost soud hodnotí podle § 42 písm. h) tr. zákoníku trestnou činnost namířenou vůči blízkým osobám – svým nezletilým dcerám, jimž měl být otcem, který je pro ně oporou a nikoliv pachatelem sexuálně motivované trestné činnosti. Přitěžující okolností je rovněž ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku spáchání více trestných činů, jimiž byl uznán jak tímto rozsudkem, tak rozsudkem, k němuž je ukládán souhrnný trest.
47. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se nyní posuzované trestné činnosti dopustil před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 22 T 113/2018, soud ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku ukládal trest souhrnný podle nejpřísnějšího ustanovení, jímž je § 185 odst. 3 tr. zákoníku, u něhož sazba odnětí svobody činí pět až dvanáct let.
48. Vzhledem k tomu, že obžalovaný bude ve výkonu trestu poprvé, lze předpokládat, že se z této zkušenosti poučí a další trestné činnosti se již dopouštět nebude. Ostatně z jeho výpovědi, kterou učinil v hlavním líčení dne 24. 4. 2020, zřetelně plyne jeho frustrace z pobytu ve vězení. S přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem popsáním výše soud uložil odpovídající souhrnný trest odnětí svobody vyměřený v polovině trestní sazby, tedy v délce osmi let a šesti měsíců.
49. Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku soud zpravidla zařadí do věznice se zvýšenou ostrahou pachatele, kterému byl za zvlášť závažný zločin uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let. Obžalovaný byl odsouzen za zvlášť závažný zločin, jímž se ve smyslu § 14 odst. 3 tr. zákoníku rozumí úmyslný trestný čin, na nějž zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let. Přestože se obžalovaný dopustil čtyř zvlášť závažných zločinů, soud přihlédl k jeho dosavadnímu životu (hledí se na něj, jakoby odsouzen nebyl), k tomu, že bytí byla jeho trestná činnost velmi závažná, byla namířena výhradně vůči členům jeho rodiny (družka a dvě dcery) a k tomu, že odsouzený bude ve výkonu trestu poprvé, a dospěl k závěru, že zařazení obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou je ve smyslu ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku přiléhavější.
50. Vzhledem k uložení souhrnného trestu soud zároveň ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku rozhodl o zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 4. 2019, sp. zn. 22 T 113/2018, jakož i rozhodnutí navazujících.
51. S ohledem na to, že z medicínského hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný a nevyžaduje uložení ochranného léčení, jak vyplynulo ze znaleckého zkoumání obžalovaného,

9/2019

soud ochranné léčení neuložil. Účinnost terapie, která by byla pro obžalovaného podle znaleckého zkoumání prospěšná a vhodná, je podmíněna výhradně jeho dobrovolným přístupem.

K nemajetkové újmě:

52. Poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] se shodně připojily k trestnímu stíhání obžalovaného s nárokem na náhradu nemajetkové újmy každá ve výši 250 000 Kč.
53. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a § 82 občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
54. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích upravuje § 2955 občanského zákoníku tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.
55. Soud se proto zabýval tím, zda poškozené utrpěly nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíd postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už mají poškozené nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014).
56. V daném případě nepochybně došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozených. Obě poškozené byly v době páchaní obdobného dětského věku (od [REDAKCE] do [REDAKCE] let), pachatelem sexuálního zneužívání byl obžalovaný, který pro ně byl autoritou, nejen proto, že byl jejich otec, ale i proto, že byly svědky jeho agresivního chování vůči sobě, zejména však vůči jejich matce, a měly strach z jeho negativních reakcí, pokud by se mu nepodvolily. Poškozené neměly se sexuální oblastí žádné osobní zkušenosti a jejich vyhovění otci nebylo zcela dobrovolné. Jak vyplývá ze znaleckého zkoumání, u poškozených došlo v důsledku trestné činnosti obžalovaného nejen k zásadnímu narušení jejich vztahu k biologickému otci, ale i k silnému ovlivnění celkového osobnostního a psychosexuálního vývoje. Poškozené předčasnou sexualizací dostaly zkušenost karikované a násilné podoby sexuálního života. Jednáním obžalovaného byla citelně narušena jejich fyzická nedotknutelnost, sebeúcta a intimita. Obě poškozené vykazují symptomy dětí, které byly vystaveny sexuálnímu zneužití a nepřiměřenému fyzickému zacházení ze strany otce.
57. Poškozená [REDAKCE] sice prožila četnější traumatické situace, avšak její sestra [REDAKCE] [REDAKCE] vzhledem ke své povaze a osobnostnímu založení tyto situace prožívala hlouběji a niterněji a v důsledku toho se s celou záležitostí vypořádává obtížněji.
58. O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocít'ovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozeného (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 10. 2009, sp. zn. 30 Cdo 4431/2007). Zásah do psychické i fyzické sféry poškozených, které byly vystaveny bezprostřednímu a opakovanému zneužívání ze strany otce, by v obdobných případech stejně úkorně a ponížene vnímala každý jiná dívka stejného věku. V daném případě šlo o úmyslné,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

9/2019

sexuální jednání narušující osobní integritu poškozených, což vyvolalo u poškozených negativní následky popsané výše.

59. V projednávané věci soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného došlo k zavrženíhodnému zásahu do základních práv poškozených – lidské důstojnosti v sexuální oblasti, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění.
60. V této souvislosti je třeba zmínit i to, že závažnost zásahu obžalovaného do osobnostní integrity poškozené, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy jí způsobené, vyjadřuje již samotný fakt, že skutek obžalovaného byl kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, resp. zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku.
61. Svůj význam pak má i sekundární újma, která poškozeným vznikla v souvislosti s vyšetřováním posuzované trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, neboť poškozené byly nuceny podrobit se opakovaně úkonům trestního řízení.
62. Vzhledem k tomu, že poškozeným nepochybně ze shora uvedených důvodů vznikla nemajetková újma, když došlo k výraznému zásahu do jejich osobnostní sféry, je na místě přiznat jim právo na náhradu vzniklé nemajetkové újmy v penězích.
63. S ohledem na výše popsaná zjištění soud dospěl k závěru o důvodnosti požadavku poškozených na náhradu nemajetkové újmy každé ve shodné výši ████████ Kč, která se nejví vzhledem k rozhodným okolnostem nikterak nepřiměřená.
64. Přiznaná povinnost k náhradě nemajetkové újmy může být obecně vnímána jako spravedlivé a dostatečné zadostiučinění, nikoliv pouze symbolické. Její výše odpovídá okolnostem, za kterých došlo k zásahu do základních práv poškozených, a není v rozporu s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti. Pokud přiznanou částku nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl do budoucna po přechodnou dobu zatížen finanční povinností ve prospěch poškozených. Obžalovaný je v produktivním věku, může pracovat a je v jeho možnostech nemajetkovou újmu hradit, byť třeba postupně či ve splátkách.
65. S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto soud obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil povinnost nahradit oběma poškozeným nemajetkovou újmu každé v uplatněné výši ████████ Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

9/2019

Pardubice 24. dubna 2020

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu